

ZÁBOŘSKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK 14.

ZÁBOŘÍ 26. 6. 2020

ČÍSLO 1/2020

Úvodní slova

Vážení spoluobčané,

jsem ráda, že i přes různá opatření a chaos, který kolem pandemie vládne, vydáváme další číslo Zábořského zpravodaje, i když se zpožděním. Asi budu mluvit za většinu z nás, když řeknu, že slovo koronavirus, na které teď narážíme prakticky v každém článku, mi už leze pěkně na nervy. Proto bych chtěla poděkovat redakci Zpravodaje, že si můžeme přečíst i něco jiného, hezkého a přijít tak na jiné myšlenky. Samozřejmě se koronaviru také nevyhneme, ale v souvislosti s ním si v článku o šití roušek ukážeme, jak někteří lidé z našich řad naprosto automaticky a nezištně začali pomáhat nejen ostatním občanům, ale i organizacím, které roušky potřebovaly a neměly možnost si je vlastními silami zajistit. A nejedná se jen o šití roušek, ale i donášku nákupů. Ve chvíli, kdy se povinnost zajistit nezbytné nákupy seniorům a osobám se zdravotním postižením přesunula na starosty obcí ve spolupráci s SDH, se mi ozvalo hned několik lidí, kteří přislíbili pomocnou ruku. Jsem velice hrdá na všechny občany, kteří se jakoukoliv formou podílejí na pomoci lidem, kteří ji potřebují. Právě v této době, kdy jsme byli kvůli nedostatku ochranného materiálu odkázáni sami na sebe, se ukázalo, že lidé stále drží při sobě. První dodávka roušek a dezinfekce pro naši obec přišla až na začátku dubna, a to v počtu 10 ks jednorázových roušek!!! a 1,5 l dezinfekce. Tím vzaly plány na roznos roušek do schránek hodně rychle za své! Dezinfekci jsme rozdělili do místní prodejny, na poštu a na obecní úřad, tedy do míst s největší koncentrací lidí. O tom, že ochranných pomůček je nedostatek, jsem se přesvědčila i v sociálních službách – při zavedení povinnosti nosit roušky se hodila každá šikovná ruka, která zvládla roušky ušít či vyrobit podle návodu na internetu.

Na závěr bych chtěla kromě poděkování všem lidem, kteří pomáhají, také poděkovat všem občanům, a to za zodpovědný přístup k dodržování vládních nařízení. Díky zodpovědnosti každého z Vás se nám v Záboří koronavirus vyhýbá. Věřím, že situace se bude nadále zlepšovat, opatření i nadále rozvolňovat, abychom se zase mohli společně bez všech omezení setkávat.

Jitka Říhová

Vážení čtenáři,

momentálně procházíme opravdu zvláštním obdobím. Ještě nedávno jsme si ani ve snu nepředstavili, jak se nám během pár dnů úplně změní život. Běžné světské radosti a starosti vystřídal strach o zdraví své, ale hlavně svých nejbližších. Normální život se v podstatě zastavil. Kromě práce (bohužel některým nezbyla ani ta) se v podstatě člověk nemohl věnovat téměř žádným svým oblíbeným činnostem či zálibám. Přiznám se, že ani já jsem popravdě vůbec neměl pomyslení na kompletování prvního letošního čísla Zábořského zpravodaje. Tímto se omlouvám, že jste začátkem dubna ve svých poštovních schránkách Zpravodaj poprvé v historii nenašli. Pokusil jsem se Vám tedy alespoň částečně tuto újmu nahradit a rozhodl jsem se, že toto číslo bude obsahovat 12 stránek namísto tradičních osmi. Snad nám při čtení novinek ze Záboří vynechání jednoho čísla tohoto periodika prominete. Na jubilejní, již padesáté číslo (je to až neuvěřitelné, ale Zábořský zpravodaj začal již svůj 14. ročník), si tedy budete muset počkat až do října. Věřím rovněž, že se v něm s Vámi budeme moci podělit o zprávy z běžných lidských radovánek, kterých jsme se teď po určitou dobu museli téměř vzdát.

Vše důležité bylo v podstatě zmíněno v článku výše. Já se k slovíům díky všem, kteří se v této pro nás naprosto nové situaci rozhodli pomáhat všem potřebným, také připojuji a přeji všem čtenářům hlavně pevné zdraví! Opatrujte se a užijte si bohaté čtení v tomto vydání Zpravodaje.

MG

Slavný Záborský rodák Adolph Joachim Sabath, kongresman a slavný český krajan v USA

Vážený občané,
milí rodáci,
dovolím si krátký úvodník k tomuto článku, který jsem avizovala v minulém Zpravodaji. Je mi velkou ctí, že jsem byla mezi prvními, kdo mohl nahlédnout do podkladů zpracovaných panem Pavlem Hnízdilem, členem České genealogické a heraldické společnosti

v Praze ve spolupráci s panem Tomášem Daňkem, členem spolku Vltavan Praha. Jsem ráda, že svými znalostmi jim ochotně přispěl bývalý kronikář a můj báječný přítel, Jaroslav Vorba, a svojí sbírkou pohlednic nadšený sběratel a můj skvělý manžel, Roman Říha.

S panem Hnízdilem se známe jen po telefonu a emailech, přesto mám pocit, jako bych ho znala dlouho – u některých lidí to tak prostě bývá. Jsou přímí názorem, rovní ve svém postoji, upřímní a otevření všemu, co jim jejich schopnosti umožní. Těším se tedy na slibované setkání, na jeho přednášku a současně snad i na příslibený křest knihy, který jsme si předběžně na podzim domluvili s panem Martinem Nekolou, autorem právě vydávané knihy o našem významném rodákovi.

A tady už je malá ochutnávka z pera pana Hnízdila:

„Asi málokdo ví, že vedle Tomáše a Jana Baťových, Antonína Dvořáka, Antonína Čermáka, Madelaine Albrightové, rozené Marie Korbelové, Eugena Cernana, nebo Louise Brandeise je jedním

z nejslavnějších česko-amerických krajanů také Adolph Joachim Sabath, rodák z malé jihočeské vesnice.

Na svět přišel 4. dubna 1866 v Záběří u Blatné, v židovské rodině, jako druhé (možná třetí) z jedenácti dětí Joachima (mladšího) a Barbary Sabathových. Jeho matka

vedla malý krámk se smíšeným zbožím a domácnost. Otec byl řezníkem a překupníkem jatečných zvířat.

Malý Adolph chodil do obecné školy v Záběří mezi lety 1872 – 1880. Podle jeho vzpomínek

nežila rodina v žádné nábožensko – kulturní izolaci. Společnost vesnických dětí byla ryze česká a malý Adolph chodil i do hodin katechismu, nebo do místního farního kostela svatého Petra a Pavla. Vděčně vzpomíná na učitele Houru nebo faráře Petříka.

Ani obec nevzpomíná na rodinu Sabathových ve zlém. Jako dobře situovaný americký občan, nezapomínal Adolph Joachim na svou „rodnou hroudu“. Např., po první světové válce spolufinancoval v obci výstavbu sirotčího domova.

Také v obecní kronice Záběří je o rodině Sabathových vděčná zmínka. V roce 1946 bylo obci Adolphu Joachimovi uděleno čestné občanství. Slavnostního aktu se zúčastnil i zástupce Velvyslanectví USA v Československu.

Ještě jako školou povinný pobyl Adolph Joachim nějaký čas u svého děda z matčiny strany, Joachima Eisen-schimmela – sklenáře ve Vídni. Možná se mu stýskalo po rodině, možná mu nešla pod nos vídeňská němčina a přezíravost vídeňské pseudohonorece, jak uvádí ve svých vzpomínkách. Na nátlak babičky byl vyreklamován zpět k rodině do Záběří.

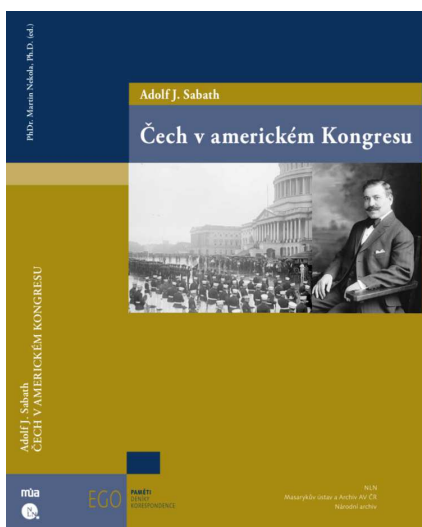
V Horažďovicích se po ukončení školní docházky asi rok učil příručím v obchodě s osadnickým zbožím (1880 – 81). Zde prý nadšeně naslouchal vyprávění jednoho zbohatlého navrátilého Čecho-Američana. V mysli dospívajícího chlapce prý tehdy uzrál životní sen. Vyřídil si formality a v létě roku 1881, jako patnáctiletý, se svolením rodičů odcestoval do Brém, kde nastoupil na loď, jež ho dopravila do USA. Svým rodičům a sourozencům prý před odjezdem slíbil, že až se v Americe vzmuže, všechny je k sobě pozve. Tak se nakonec i stalo.

V Chicagu, podle Adolphových vzpomínek, žil přítel rodiny jménem Sloup (časté jméno na Blatensku). Pravděpodobně to nebyl jediný krajan, kdo mu pomohl do začátku. Zpočátku se Adolf živil příležitostnými pracemi, později se prosadil jako realitní agent. Z vydělaných peněz postupně uhradil cesty svých rodičů a všech deseti sourozenců do USA. Zbylo mu i na další studia na lyceu, později i na právech.

V roce 1891 dokončil vysokoškolská studia práv a počal pracovat jako advokát. V roce 1895 byl jmenován soudcem. Funkci zastával až do roku 1906. V roce 1907 byl zvolen do Sněmovny reprezentantů (Kongresu) za Demokratickou stranu, za pátý okrsek státu Illinois. Jako kongresman působil nepřetržitě 23 funkčních období až do své smrti v roce 6. listopadu 1952, dva dny po svém dalším znovuzvolení. Tím do určité doby dokonce držel rekord mezi americkými kongresmany.

Za svou dlouholetou poslanceckou praxi prosazoval přijetí prospěšných a zrušení neprospěšných zákonů. Byly to zejména:

- Přijetí prvního zákona týkající se kvality potravin z pohledu spotřebitele (Pure Food and Drug Act).

• V roce 1917 – přijetí rezoluce, která budoucímu Československu přiznávala právo na svobodu a nezávislost. Aktivně při tom podporoval profesora Tomáše Garrigue Masaryka při jeho pobytu v USA. De facto stál u zrodu naší svobodné Československé republiky, podobně jako Louis Brandeis.

- Zavedení státní podpory pro výstavbu dálniční sítě.
- Zrušení prohibice. Poukazoval na její negativní efekty a prosazoval znovupovolení obchodu s pivem a vínem.
- Prosazoval zavedení systému sociálního pojištění.
- Byl stoupencem Rooseveltovy politiky za ozdravení ekonomiky v době Velké hospodářské krize (tzv. New Deal).
- Kritizoval americký politický izolacionismus a prosazoval vstup USA do Společnosti národů.
- Silně vnímal hrozbu Nacistického Německa a prosazoval vojenské řešení v době, kdy byla politika Spojených států silně podvázána postojem německých a irských profašistických kruhů.

Židovský rodopis

Židovská genealogie je velmi obtížná disciplína. Téměř všechny údaje o sledovaném rodu a kmeni Adolpha Joachima Sabatha, narozeného 4. dubna 1866 v Zábouří u Blatné, jsou převzaty z internetového zdroje GENI (geni.com/people). Jejich vkladatelem je z větší části PhDr. Miloslav Rechcigl, česko-americký krajan původem z Mladé Boleslavi. Je zřejmé, že data se uchovávala v paměti potomků rodu Sabath, který pochází z Prácheňského kraje – zejména pak z Blatenska, Lažan, Čekanic, Kundratic, Sedlic, Kasejovic a mnoha dalších měst a vsí.

Část dat pochází také z jiných zdrojů: z matrik židovských náboženských obcí, z knih židovských familiantů a ze Soupisu židů z roku 1793, uložených v Národním archivu v Praze, případně z knih obřádků, jež jsou majetkem Židovského muzea v Praze.

Rod Sabathů byl silně natátní a již v polovině 19. století velmi početný. Jenom v pražské policejní konškripci z rozmezí let 1850 – 1918 je evidováno několik desítek rodin s tímto příjmením, jež pocházejí z Prácheňského kraje.

Není divu, že s ohledem na rozpad feudálního řádu a vzrůstající konkurenci v oblasti obchodu, který byl původně hlavní obživou židů, hledali mnozí z nich svou novou šanci ve velkých městech. Vzmáhající se vlna nacionalismu, případně antisemitismu v celé Evropě, opožďující se rakouské zákonodárství, případně tíseň v jejich vlastní komunitě, svázané nesčetnými pravidly, příkazy a zákazy, inspirovaly mnohé z nich k cestě do ciziny. Kromě Palestiny, již židé považovali i po 18 stoletích svého exodu za pravlast Bohem jim slíbenou. Většina z nich mířila za Atlantický oceán.

Zápis o narození samotného Adolpha Joachima, ani jeho deseti sourozenců, nenajdeme v matrikách žádné židovské náboženské obce, zejména ne té kasejovické, jež byla spádovou pro obec Zábouří u Blatné (ŽNO = obdoba křesťanské farnosti).

Podle obecní kroniky uložené dnes ve Státním oblastním archivu ve Strakonici, námi sledovaná rodina řezníka Joachima Sabatha v rozmezí let cca 1860 – 1885 v Zábouří opravdu žila.

Žádný záznam o ní nenalezneme ani v matrikách okolních ŽNO: Hluboká nad Vltavou, Strakonice, Mirovice, Kundratice, Sušice, Vodňany, Horažďovice a dalších. Dlužno však podotknout, že většina židovských náboženských obcí nemá matriční knihy kompletní. Především nepokrývají celé časové období, počínaje rokem 1784, kdy vyšlo příslušné nařízení (patent) o matrikách jinověrců, vydané císařem Josefem II. Nepokrývají ani celý svěřený prostor. A každý, kdo do nich nahlédne, potvrdí, že jejich zápisy nebyly vedeny ani zdaleka tak zodpovědně, jak tomu bylo u matrik katolických nebo evangelických, později též civilních, ačkoliv vážné chyby nacházíme ve všech matrikách, ještě i z doby 1. republiky.

Dnes již těžko zodpovíme otázku, proč tehdejší kasejovický rabín nezapsal ani jediné z 11 Sabathových dětí, které se narodily v Zábouří v rozmezí let 1865 - 1882. Nevíme ani od kdy a ve kterém domě rodina žila, a zdali otec Joachim nenechal své děti z nějaké příčiny zapsat jinde.

Po konzultaci s několika odborníky (Ph.Dr. Lenkou Matuškovou z Národního archivu v Praze, PhDr. Alexandrem Putíkem ze Židovského muzea v Praze, Petrem Vápeníkem ze Židovského památníku ve Slatině u Horažďovic, Jitkou Říhovou, kronikářkou obce Zábouří u Blatné, Helenou Voldánovou z České genealogické a heraldické společnosti, Vladimírem Červenkou, místostarostou úřadu obce Lnáře a dalšími) nezbyvá nám, než konstatovat, že to je problém těžko řešitelný, u židovských matrik však výskytem častý.

V Soupisu židovských familiantů je možno nalézt zápis o Simonu Sabathovi, synu Joachima (staršího) Sabatha a Rosalie Rachel, rozené Linkerové. Simon žil tehdy v Čekanicích.

Joachim (starší) je i s rodinou zmíněn také v Soupisu židů v roce 1793, uloženém v Národním archivu v Praze, dnes již editovaném. Narodil se zřejmě okolo roku 1750. Žil v blízkých Lažanech. Oba manželé, Joachim (starší) a Rosalia Rachel jsou zatím, jak vyplývá z dalšího textu, nejstaršími přímými doloženými předky (pra-pradědem a pra-prabábou) námi sledovaného Adolpha Joachima.

Pozn.: Simon, syn Joachima (staršího) byl podle rozhodnutí Českého gubernia ustanoven židovským familiantem pod č. 6884 v roce 1820. Narodil se zřejmě okolo roku 1790. Jeho manželkou byla Johanna Benesch, jejíž rod pochází rovněž z kraje. Děti z tohoto manželství – Markus, narozen 1821, Jakub, narozen 1823, Josef, narozen 1825 a Leopold, narozen 1826. Simon, podle knihy familiantů zemřel 18. 11. 1829.

Podle výše jmenovaného Soupisu židů z roku 1793 měl Joachim (starší) a Rosalie Rachel tyto děti :

- Izáka, narozeného okolo roku 1778 v Kundraticích, zesnulého 10. 1. 1853 v Kasejovicích.
- Abrahama, narozeného okolo roku 1780, zemřelého 5. 4. 1845 v Čekanicích.
- Theresii, narozenou okolo roku 1782, zesnulou 1. 5. 1837 v Kasejovicích.
- Solomona Simona, narozeného okolo roku 1785, zesnulého 18. 11. 1829 v Čekanicích.
- Rosl, narozenou zřejmě okolo roku 1790, provdanou za Judu Rosenfelda.
- Samuela, který se narodil zřejmě po roce 1793, neboť jinak by musel být uveden v Soupisu. Rozhodně však přišel na svět před rokem 1796, kdy otec Joachim (starší) zemřel.

Ještě k matrice ŽNO Kasejovice. V knize narozených v rozmezí let 1864 – 1874 nenalezneme sice ani jediný zápis o rodině Adolpha Joachima Sabatha, místo toho zde však nacházíme záznamy o jeho příbuzném - Ludvíku Sabathovi, synu Izáka Sabatha a Marie, rozené Kafka. Ludvík se narodil 30. 4. 1812 v Kasejovicích a byl tak vlastně bratrancem Joachima (mladšího) Sabatha a druhostřýcem námi sledovaného Adolpha Joachima.

Ludvík byl ženat s Rosinou Vedelesovou (Wedeles) z Oseka (Woseka). Manželé bydleli v Záboří č. p. 9. Narodily se jim zde 2 děti (1864 - mrtvé dítě a 1867 - syn Rudolf). Mimo jiné, Ludvík byl rabínem a mohelem (německy Beschneider). To znamená, že byl učitelem židovské věrouky a též prováděl rituální obřizky, svatby a pohřby, případně zápisy do knih ŽNO. Je však s podivem, že Adolph Joachim jej ve svých pamětech neuvádí. Jako malý chlapec by ho totiž musel pamatovat.

Když Ludvík dne 21. 11. 1895 v Praze zemřel, jsou na jeho parte vypsáni, kromě vdovy, též synové-Sigmund, Gottlieb, Ignatz, Benjamin-Marine Art Ingenieur, Rudolf-bankovní úředník a JUDr. Alfréd – Sabathovi (parte lze dohledat na GENI).

A ještě jeden zajímavý detail - v Záboří č. p. 26 je v roce 1871 zmíněna též rodina židovského obchodníka Joachima Druckera, jemuž se zde narodil syn Sigmund (sn. 12). Jak patrně, obecní kronika se mýlí, když tvrdí, že rodina Joachima (mladšího) Sabatha byla jedinou zdejší židovskou rodinou.

Prarodiče Adolpha Joachima Sabatha

Samuel Sabath, syn Simonův, otec Joachima (mladšího) a děd Adolpha Joachima, narozen zřejmě okolo roku 1795, podle GENI v Sedlicích. Jeho ženou byla Terezie Rosálie Adlerová, babička Joachima Adolpha, narozená zřejmě před rokem 1800. Její rod je také zmíněn ve výše uvedeném Soupisu židů z roku 1793 v několika obcích Prácheňska. Nevíme, kdy a kde měli manželé svatbu. Samuel zemřel 6. 10. 1883, Terezie Rosálie zemřela 18. 5. 1881, oba zřejmě v Sedlicích.

Děti obou manželů byli tři synové: Joachim (mladší) Sabath, otec Joachima Adolpha, narozený 18. 6. 1816, snad v Miroticích – zesnulý 12. 9. 1893 v Chicagu.

Dále Wilhelm, narozený 1840 v Čekanicích – zemřel 25. 10. 1922 v Sedlicích a Morris, narozený 10. 7. 1845 v Čekanicích – zemřel 26. 1. 1927 v Blatné, oba strýcové námi sledovaného Joachima Adolpha.

Rodiče Adolpha Joachima Sabatha

Joachim (mladší) Sabath, otec Adolpha Joachima, majitel krámků, řezník a obchodník s jatečným dobytkem v Záboří u Blatné, narozen 18. června 1816, zřejmě v Miroticích.

Jeho ženou a matkou Adolpha Joachima byla Barbara Eisenschimmelová, narozená 20. 12. 1837. Nevíme, kdy a kde měli manželé svatbu, zřejmě okolo roku 1865. Barbara byla dcerou Joachima Eisenschimmela, majitele sklenářství ve Vídni (1806 – 1901) a jeho manželky Henrietty, řečené (1810 – 1890). Henrietta byla dcerou Josefa Lewiho a Julie, rozené Datell(ové). Rod Eisenschimmel pochází z Plzeňska. Otec Joachima Eisenschimmela - Hermann Löwy a jeho žena Kateřina jsou v internetovém portálu GENI uváděni v obci Malínek u Plzně. Musíme však mít na paměti, že židé kvůli obživě často měnili svá bydliště.

Joachim (mladší) Sabath zemřel 12. 9. 1893. Jeho žena Barbara zemřela 11. 9. 1919, oba v Chicagu, v okrese Cook ve státě Illinois. Oba jsou pohřbeni na Židovském hřbitově – Jewish cemetery ve Forest Parku v Cook county - Chicagu.

Sourozenci Adolpha Joachima Sabatha

- Julie Sabathová (narozená zřejmě v rozmezí let 1865 – 70, zemřela 1944 v USA) – její manžel Henry Peck (rozený jako Heinrich Pick, zřejmě z jihočeského židovského rodu).
- Jakob Sabath (narozen zřejmě v rozmezí let 1865 – 70, zemřel roku 1930 v USA) – jeho manželka Clara Steidlerová.

Pozn: Nevíme, kdo z těchto dvou je prvorozeným dítětem manželů Joachima (mladšího) a Barbary. Neznáme ani rok jejich narození.

- Ctihodný soudce (Judge) Josef Sabath (narozen 25. 3. 1870 v Záboří – zemřel 3. 5. 1956 v Chicagu), do USA přišel již v roce 1885, tedy v 15 letech, jako jeho starší bratr Joachim Adolph. Jeho manželka, Regina Mayerová.
- Gustav Sabath (narozen 28. 2. 1872 v Záboří – zemřel 31. 5. 1945 v USA) – jeho manželka Tillie Pachnerová (zřejmě z jihočeského židovského rodu).

Josef Sabath

- *Morris Sabath* (narozen 14. 3. 1874 – zemřel 1932 v USA) – jeho manželka *Jennie Ballová*.
- *Karolína „Carrie „ Sabathová* – dvojče (narozená roku 1876 – zemřela 1904 v USA) – její manžel *Julius Mann*.
- *Rosalie „Rose“ Sabathová* – dvojče (narozená roku 1876 – zemřela 1948 v USA) – její manžel *Sigmund Drucker* (zřejmě z jihočeského židovského rodu).
- *Marie „Mary“ Sabath* (narozená zřejmě roku 1880 – zemřela roku 1947 v USA) – její manžel *Henry Sabath* (evidentně vzdálený příbuzný).
- *Tillie Sabathová* (narozená zřejmě 1881 – zemřela 1956 v USA) - její manžel *Edward Lurie* (zřejmě z jihočeského židovského rodu).
- *Rudolph Sabath* (narozen 12. 3. 1882 – zemřel roku 1940 v USA). Jeho manželka *Anna Glůckaufová*.

Manželkou Adolpha Joachima Sabatha

se stala *May Ruth Fuerstová*, narozená 15. 4. 1892 v Clevelandu v Ohiu, jako dcera *Otto R a Anny Fuerstových*. *Adolph Joachima May* měli svatbu ve státě *Indiana* ve městě *Sant Joseph*, zřejmě dne 31. prosince 1917.

Manželství *Adolpha Jaochima a Mae* bylo, bohužel, bezdětné. Jeho sourozenci však byli silně natátní. Kromě několika desítek zástupců rodu *Sabath*, kteří žijí v České republice, napočítali bychom podle *GENI* odhadem asi padesát potomků žijících v USA.

Adolph Joachim zemřel 6. 11. 1952 ve městě *Bethesda* ve státě *Maryland*.

Hrobka J. A. Sabatha, Forest Park, Cook County

Závěrem jsem pana *Hnízdila* poprosila o medailonek k tomuto článku:

„Ke své osobě bych stručně uvedl: Narozen v Praze roku 1955. Prošel jsem Střední umělecko - průmyslovou školou na *Žižkově*. Pracoval jsem jako vedoucí stavební údržby v továrně, později jako obchodní zástupce s inzercí. 35 let se zabývám rodopisem, historií, okrajově literární historií. V České genealogické a heraldické společnosti organizují přednášky a tematické výlety pro naše členy i veřejnost. Přispívám do časopisu *Genealogické a*

heraldické listy. Zpracoval jsem rodopisně - životopisné studie o našich význačných osobnostech, které mi byly otištěny v časopisu *GHL: Josef Václav Sládek*, toho mi vydali též ve zbirožském muzeu, *Karel Sabina, Božena Němcová, generál Boris Vojtěch Luža, profesor Bedřich Hrozný, Jakub Arbes, Med. Dr. Emil Holub*. Napsal jsem řadu článků k významným výročím - o *Mistru Janu Husovi, Lucemburském rodu, protireformaci a mnoho dalších*.

Na *Adolfu Joachimu Sabathovi* jsem pracoval s přestávkami asi půl roku.“

Sabathův útulek v Záboří

Myslím, že právě v této složité době si více uvědomujeme to důležité, možná se zamyslíme nad významem odkazu našich předků, zajímavých lidí, kteří vyšli z těžkých poměrů - obyčejných lidí, kteří dokázali neobyčejně zasáhnout ve své době do životů mnohých.

Průvodní text Jitka Říhová

Aktuality ze školních škamen

Vážení čtenáři, na těchto místech jste byli zvyklí, že jste našli většinou dvě strany informací o dění v ZŠ a MŠ Záboří. Všichni ale víte, že koronavirus činnost škol výrazně paralyzoval. Teprve od půlky května se mohli žáci opět zúčastnit běžného vyučování, do té doby učitelé vyučovali distančně. Chtěl bych tímto rodičům, učitelům i žákům poděkovat, že i v této nové situaci našli společnou řeč a aspoň v omezené míře mohla výuka probíhat i nadále.

O akcích, které proběhly před uzavřením škol, jsme Vás již dříve informovali v *Sobáčcích*, a tak jsem se rozhodl ponechat prostor jiným novinkám ze života v Záboří.

Bohužel i zápisy do MŠ a ZŠ proběhly pouze online, a tak jsme se ani s 13 novými prvňáčky nemohli seznámit. Snad v září již bude situace jiná a se všemi žáky se uvidíme ve školních škamenech.

Přeji rodičům, žákům i zaměstnancům školy hlavně zdraví a ať si všichni během léta odpočinou od věřím opravdu náročných domácích příprav online a distanční výuky.

MG

Podmínky pro ukládání odpadu obce Záboří

Název místa odběru:

- areál čističky odpadních vod Záboří (za farou)

Otevírací doba:

- 1 x za 14 dnů každý SUDÝ týden v SOBOTU od 9:00 hod do 11:00 hod.!!! Prosím dodržujte otevírací dobu!!!
- při mimořádné situaci volat správce areálu pro ukládání odpadu.
- nebezpečný odpad bude organizován 2 x ročně na JARE A NA PODZIM. Termíny budou včas zveřejněny.

Správce areálu:

- Zdeněk Vrátný, telefon: 737 784 690

Bližší informace :

- Pavel Marek, telefon: 605 945 388

Správce ČOV:

- Roman Říha, Telefon: 737 481 446

Na sběrném místě je vybírán tento odpad:

- velkoobjemový komunální odpad z domácností
- elektroodpad (menší elektroodpad a baterie mohou být odevzdány během úředních hodin do sběrné nádoby, která je v přízemí OÚ Záboří)
- pneumatiky
- železný odpad

Obecné informace

- Vývoz odpadů zajišťují firmy Rumpold- P s.r.o., a TS Blatná.
- Areál pro ukládání odpadu má zpevněnou plochu, je oplocen, případně jinak zabezpečen proti vniknutí neoprávněných osob a v provozní době je přítomná osoba, která kontroluje druh vyváženého odpadu.
- Správce areálu pro ukládání odpadu nevydává potvrzení o předání elektrozařízení.

Velkoobjemový komunální odpad z domácností

- Jedná se např. o: linolea, umyvadla, starý nábytek, kuchyňské linky, koberce, drobný stavební odpad.
- V případě, že plánujete produkovat tohoto odpadu velké množství (provádíte rekonstrukci domu, atd.), objednejte si a zaplaťte přistavení velkoobjemového kontejneru u specializované firmy.

Elektroodpad

- Jedná se o elektrozařízení pocházející z domácností. Toto elektrozařízení je takové, které svým stavem odpovídá výrobku s ukončenou životností, bez bližšího určení důvodu. Za elektrozařízení se nepovažuje výrobek, který je rozebrán či nějakým způsobem zpracován. Takovéto zařízení musí být posouzeno jako odpad, v některých případech dokonce jako nebezpečný odpad.

- V případě elektrozařízení apelujeme na občany, aby si při koupi nového výrobku zajistili i zpětný odběr nefunkčního elektrozařízení přímo v obchodě a variantu vývozu do areálu pro ukládání odpadu volili až jako poslední možnost.

Toto místo není určeno pro odpady z podnikatelské činnosti. Odpad bude přijímán pouze od občanů obce Záboří.

Blanka Potůčková

Informace z jednání OZ

Výtah ze zasedání č. 1 až 5/2020

- OZ schválilo poskytnutí příspěvku na rok 2020 pro Oblastní charitu Strakonice ve výši Kč 5 000,-.
- OZ schválilo poskytnutí finančního daru Svazu tělesně postižených na rok 2020 ve výši Kč 5 000,- a 20 000,- pro TJ ZD Záboří
- Od 1. 2. 2020 byl uzavřen areál ČOV. Možnost odvozu směsného odpadu do kontejneru bude pouze v určitý den a hodinu. Vše je upřesněno na vývěsce, na bráně ČOV a v tomto čísle zpravodaje.
- OZ rozhodlo, že 1x ročně proběhne vizuální kontrola vodoměru u všech plátců vodného a stočného. Z důvodu vyhlášení nouzového stavu neproběhl odečet vody za 1. čtvrtletí 2020, proběhne až za 2. čtvrtletí, tj. v červenci 2020.
- Zastupitelé projednali nový provozní a návštěvní řád dětského hřiště u MŠ. Nově je hřiště přístupné pouze brankou u školní jídelny, druhá brána je uzamčena a dále bude hřiště uzavřeno v době, kdy mají děti v MŠ polední klid.
- OZ schválilo volební řád školské rady a výjimku v počtu žáků na školní rok 2020/2021.
- OZ schválilo jako dodavatele dopravního automobilu pro SDH Záboří firmu Auto Trutnov, s.r.o., která předložila nabídku s cenou je 1 240 596,- Kč s DPH.
- Tradiční pouťové setkání pod lípou se bohužel neuskutečnil v plánovaném termínu, ale zřejmě 18. – 19. 9. Program bude upřesněn, v jednání jsou divadelní představení a taneční zábava, které proběhnou zřejmě v kulturním domě.
- Z důvodu modernizace tří železničních přejezdů (Blatná, Němčice, Sedlice) bude od 6. do 21. července 2020 uzavřena hlavní silnice I/20 v místech těchto železničních přejezdů. Jedna z objízdných tras je vytyčena i přes Záboří a proto je v tomto termínu potřeba počítat se zvýšeným provozem motorových vozidel na trase Blatná - Záboří - Strakonice.
- OZ schválilo žádost AMK Pačejov o povolení průjezdu vozidel při Rally Invelt Pačejov, díky které budou komunikace v Záboří uzavřeny v pondělí 28. září 2020.

Blanka Potůčková

ROUŠKOVÁNÍ – aneb moje rouška chrání tebe, tvoje rouška chrání mě – kdo mi ji ušije?

Začala jsem otázkou, na kterou za sebe znám odpověď. Šiju si jen tak pro radost už od střední, průmyslovka byla dobrým základem pro smysl pro detail, milimetrovou přesnost a dokonalé rýsování = v tomto případě pro přenos stříhu na látku. Zvládnu šaty i kalhoty. Opravím děravé montérky, džíny i hokejbalové dresy, přešiju nový zip za rozbitý. A teď roušky! Skládané s varhánky i sešívané na střed? S kapsičkou? Na šňůrky? S gumičkou? S drátkem? Zkusila jsem všechno, šila jsem z toho, co doma bylo a skrz co se dalo dýchat, pro rodinu, pro moje blízké, něco přes třicet kousků a mám toho dost. Jste na tom stejně?

A dovedete si představit, že ušijete stovky roušek pro ty, kteří šít neumí, nebo nemohou? Znam odpověď i na otázku – kdo jim ji ušije? Znam totiž dvě báječné švadlenky, kterých si nesmírně za jejich přístup cením, zapojily se naprostým nadšením, zcela nezištně, bez nároku na odměnu a ještě mají pocit, že nic zvláštního nedělají, že je to samozřejmé, normální. Jsem moc ráda, že když jsem jim napsala zprávu, zda by byly ochotné připravit si povídání na tohle téma, obě kývly a nesmírně si vážím jejich slov – nepochybuji, že po přečtení budete i Vy, protože i Vy je znáte.

První jsem oslovila Týnku Balkovou, zaujal mne nejen plot s nasáčkovanými rouškami, ale především příspěvky na facebooku, upřímné nadšení celé rodinky Balkových a vstřícnou pomoc v rámci skupiny Blatná šije roušky. Pro Kristýnku to není první zkušenost a první program pomoci druhým, aktivně se zapojila do různých charitativních akcí již dříve, např. šila plyšáky pro Dětské centrum ve Strakonících a její názor na rouškování je tady:

„Myslím, že nikdo z nás by nevěřil, že může něco jako “doba roušková” nastat. Těchto období jsme zažili již spousta. Od doby ledové, přes kamennou, bronzovou a železnou. Taky dobu císaře pána, ale i dobu velkého převratu v osmdesátém devátém. Tohle je však úplně jiná liga.

Iniciace šití roušek vznikla po celé republice jako kulový blesk. U nás tento podnět vznikl u mě. Před měsícem jsem zasedla k šicímu stroji s tím, že ušiji roušky jen pro rodinu a nejbližší. Ale jak to už bývá, síla sociálních sítí je v dnešní době opravdu obrovská. Právě po zveřejnění, začalo to pravé vzrůšo s jasným cílem. Pomoci všem! Tak vznikla malá domácí “Balkovic roušková manufaktura.”

Podat pomocnou ruku alespoň tímto způsobem bylo velmi naplňující. Nejprve šlo jen o desítky pro spolužačku a blatenskou záchrannou službu. Přišly však i větší poptávky pro skupinu “Blatná šije roušky” - kde roušky našly své uplatnění v nemocnicích a domovech pro seniory v okolí, ale i Praze. V neposlední řadě roušky

našly své majitele na interně ve Strakonících a transfuzním oddělení v Písku. Největší poptávka však vznikla právě ve vesnici. Zprvu jsme zásobovali místní obchod, kde se tento nápad ujal. A proto vznikl i náš rouškovníkový plot, který dodal naší práci úplně jiný level.

U srdce nás hřálo, když roušky mizely velkým tempem, klidně po desítkách denně. A občas i v noci. Roušky děláme s láskou a hlavně nezištně, ale i přesto se řada rozhodla obdarovat nás sladkostmi, lahůvkou vína či finanční podporou. Stejně tak i dodáním gumiček či látek. I každé vřelé poděkování s úsměvem pod rouškou pro nás moc znamenalo. A pořád znamená. Tímto moc děkujeme. Vážíme si Vaší podpory. I tím, že naše roušky nosíte. Brzy se dočkáme mety patnáctistě roušky. Je to kus práce, který je za námi vidět a o vnitřním pocitu nemluvě.

Mně už nezbývá než Vám všem poslat plno pozitivní energie a i to nejhlavnější. Chraňte, prosím, své zdraví. Je to unikát, kterého si musíme vážít. Ještě jednou velké poděkování Vám všem. Ale i těm, kteří v této situaci za nás bojují v první linii.

A jak je to i v pohádkách. Dobrý konec to jistí, ať už to vypadá jakkoli. Držme si pěsti.

SPOLU TO TOTIŽ ZVLÁDNEME!“

Druhý příspěvek je od Jany Adámkové, vyzkoušely jsme si on-line rozhovor a myslím, že se povedl. Děkuji jí za upřímnost a nadhled – vlastně já ani Janinu jinou neznám a vím, že mimo šití roušek dlouhodobě podporuje děti v Dětském domově Zvíkovské Podhradí, v roce 2013 se díky svým aktivitám stala ženou regionu za Jihočeský kraj.

Ptala jsem se - od kdy šijete? Kolik roušek jste vyrobily? Kam posíláte či případně jak je organizováno? Materiál - z čeho a jak sháníte? Jaké typy šijete - klasiku, na gumičky, s kapsičkou?

A tady jsou odpovědi – nebo spíš poslání!

„Šijeme od začátku epidemie, od ušité číslo 100 jsem to přestala počítat, není to k ničemu a zdržovalo to.

Vyzkoušela jsem skládané, tvarované, se zobákem, dvouvrstvé s kapsou i bez, šňůrka i gumičky, prostě všeho chuť. Každému sedí a vyhovuje něco jiného, tak aby byl výběr. Nina některé na přání malovala třeba krávu, bagr, květiny, smajlíky, pomáhá i žehlit, hodně to urychluje práci. Šila jsem pro rodinu, přátele, lékaře, kolegy, sousedy, do nemocnice, prostě kam bylo potřeba. Když se mě teď ptáš, tak vlastně už ani nevím, kde všude běhají.

Šila jsem i sálové čepice, teď o víkendu mě ještě čekají čelenky s knoflíky na roušky pro sestřičky do Písku.

Roušky pro internu strakonické nemocnice

Jinak už jedeme spíše v takovém mírném režimu, je poptávka menší. Ale nitě a odštířky látek máme snad i ve špajzu. V době největšího náporu to došlo tak daleko, že jsem v půl jedné v noci hledala krejčovský metr a Nina se tak zarazí a povídá: "No mami, vždyť ho máš na hlavě, místo čelenky." asi už únava materiálu.

Materiál byla bavlna, takže jsem stříhala prostěradla, povlečení, ubrusy, jezdila jsem do Horaždovic pro látky, bohužel zásoby v obchodech mizely rychle, to samé bylo s nitěmi a gumou a šňůrami. Takže jsme se obvolávaly a dělily se mezi sebou a také sháněly po přátelích.

Mým vrchním zásobovačem látek byla Karolína Macešková ze Sedlice, Ilona Krejčová z Blatné, Petra Siblíková z Komušína nám zase obětavě shání gumy, nitě, jehly do šicího stroje, všem velmi děkuji. Pan Loula z Blatné nám tiskl zakladače na tkaničky. Bez těchto skvělých lidí by šití roušek nešlo, vážím si jejich přístupu.

A další lidé, kterým bych zde v Záboří moc chtěla poděkovat.

Jmenovitě Lídě Cibulkové za materiál na roušky a skvělé rohlíky, rodině Klečků za chleby a buchtu, ro-

dině Hrušků za večere podávané přes plot, Augustinům za větrníky a klobásy. Dá se doslovně říct, že přišití nás opravdu živili sousedi.

Také bych moc chtěla poděkovat Martině Balkové s rodinou a Martině Adámkové za obrovské a velmi rychlé našití velkého množství roušek pro Nemocnici Písek Transfuzní oddělení. Ve čtvrtek mi volala sestřička, jestli bych mohla dát krev, při hovoru jsme se smluvily, že roušek mají zoufale málo. Poprosila holky no a v pondělí jsem vezla nálož roušek, musím říct, že sestřičky byly velice nadšené a vděčné.

Myslím, že tahle epidemie přinesla ještě jednu, a to epidemii podpory a pomoci si navzájem, a to mě těší.

Přeji všem, abychom to ve zdraví nejen fyzickém, ale hlavně duševním všichni zvládli.

Omlouvám se všem, kteří čekali závěrem kritiku těch, kteří měli roušky zajistit, nezajistili nebo zajistili pozdě. V této životní situaci jsme všichni poprvé, a jde o život. Po celém světě umírají lidé. Prožíváme, co jsme neprožili. Nesudme, nekritizujme, ale pomáhejme a buďme silní, opatrní, ohleduplní.

Nesmírně si vážím toho, že jsme v tomto názoru zajedno i s paní starostkou a s mnohými z Vás – poděkování jistě patří všem, kteří šijí roušky, pomáhají druhým, ale právě i paní starostce, zastupitelům a všem zodpovědným lidem, kteří museli zajišťovat v době nouzového stavu nezbytné agendy a služby v naší obci.

Text Jitka Říhová, foto Kristýna Balková

Fotokniha o Záboří

Vážení čtenáři, dovoluji Vám představit novou knihu o Záboří, která vznikla z pera Zábořských občerek Marie Kůrkové a Jany Říhové. Díky jejich roční mravenčí práci spatří světlo světa fotokniha, která popisuje jednotlivé domy v Záboří po číslech popisných. Najdete zde nejen aktuální, ale i poměrně vzácná a historická fota samotných objektů, ale i jejich obyvatel.

V současnosti se příprava této publikace blíží ke konci a v dohledné době (zřejmě v září) by měla být na obecním úřadě k zakoupení. Doufám, že se Vám tento ojedinělý počín bude líbit a třeba Vám pomůže se více seznámit s historií zábořských domů a jejich majitelů.

MG

Záboří od čísla k číslu

aneb vesnička má středisková

Valná hromada SDH Záboreň

Dne 18. 1. 2020 se na sále Záborešké hospůdky konala Valná hromada SDH Záboreň. Tentokrát volební, tedy musela být splněna podmínka procentuální účasti dle stanov sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, a současně dodrženy veškeré formality a náležitosti vyplývající z těchto stanov.

Po úvodní části, kdy byly předneseny zprávy o činnosti a hospodaření SDH za uplynulý rok, bylo hlasováno o přijetí nových členů sboru, kterými jsou:

Hana Dibová, Miroslav Augustin, Matěj Mechl a nyní nejmladší členka Kateřina Čadková.

Následovala část volební a dle návrhu byli navrženi kandidáti do výboru SDH Záboreň (dle abecedního pořadí příjmení) tito:

Bašta Petr, Běle Václav ml., Čadek Jiří, Čapek Vojtěch, Dočekalová Jana, Harášek Vojtěch, Klečka Antonín, Mertová Olga, Petrášková Martina, Potůčková Blanka, Říha Ivan, Vydra Josef st.

Z těchto 12 zvolených členů výborů byly určeny dále tyto funkce:

Funkci starosty SDH bude zastávat pan Josef Vydra st., náměstkyní starosty neboli místostarostkou byla zvolena paní Blanka Potůčková, ve funkci velitele sboru zůstává pan Jiří Čadek.

Hospodářem a pokladníkem je opětovně zvolena Martina Petrášková, jednatelem pak Olga Mertová, kronikářkou Jana Dočekalová.

Vedoucím kolektivu mladých bude Ivan Říha a vedoucí kolektivu žen Blanka Potůčková.

Členové výboru jsou Petr Bašta, Václav Běle ml., Vojtěch Čapek, Vojtěch Harášek a Antonín Klečka.

Delegáty sboru na valnou hromadu okrsku a dále na shromáždění delegátů sborů byli zvoleni Jiří Čadek a Josef Vydra st.

Dále Valná hromada navrhla:

- 1) kandidáta na funkce ve vyšších orgánech – okrsku, OSH, KSH a SH ČMS paní Věru Českou
- 2) obecnímu úřadu do funkce velitele JSDHO pana Jiřího Čadka.

Revizní komise bude pracovat ve složení: Michal Říšský, Pavel Marek a Daniel Škoda.

Po hladkém průběhu voleb následovala volná zábava s občerstvením. Od 20:00 hod. byl zahájen hasičský ples, hudbu k tanci i poslechu zajistila skupina Orchestrion,

zpestření pak vystoupení břišních tanečnic. Tradičně přítomné čekala příjemná zábava i bohatá tombola.

Závěrem si dovoluji poděkovat jménem výboru především obci Záboreň za spolupráci na velmi dobré úrovni. Bez podpory obce by nebylo možné zajišťovat veškeré činnosti SDH jako doposud. Za práci dobrovolných hasičů nemluví jen napsaná slova, ale právě jejich činy. Jsou viditelné nejen v naší obci, v Síni tradic, při kulturních a společenských akcích, úklidu obce, prezentaci na soutěžích, ale z mého pohledu je především třeba uvědomit si význam práce a nasazení členů zásahové jednotky, kteří plní hlavní poslání SDH – chrání životy a majetek při živelných pohromách po boku profesionálů, myslím, že oni i všichni aktivně se zapojující členové SDH Záboreň si zaslouží uznání nás všech.

Text Jitka Říhová, foto Blanka Potůčková

Bude to dobrý...

*Vydeme z toho s delšími vlasy a pár jich bude i bílých.
S rukama i domácnostmi svítícími čistotou a ve starém
oblečení.*

Se strachem i touhou vyjít ven.

Se strachem i touhou s někým se setkat.

Vydeme z toho s prázdnými kapsami a plnými spížemi.

Budeme zase umět péct chleba a neplýtvat jídlem.

*Budeme si pamatovat, že lékař a zdravotní sestra si za-
slouží větší potlesk než fotbalista, a že dobrého učitele
displej nenahradí.*

*Že šít roušky je někdy víc nežli šaty podle nejnovější
módy.*

*Že technologie je důležitá, dokonce životně, použije-li
se dobře, ale nebezpečná, když se myslí jen na vlastní uži-
tek.*

*Že ne vždy je třeba nasednout do auta a prchat kdoví-
kam.*

*Vydeme z toho víc osamocení, ale s větší touhou být
spolu.*

Pochopíme, že život je krásný - když jsi naživu.

Že jsme kapky v jednom moři.

Že některé situace zvládneme jen společně.

*Že dobro či zlo přichází často, odkud ho čekáš nejmé-
ně.*

*Při pohledu do zrcadla si řekneme, že mít bílé vlasy
není tak špatné.*

*Že být s rodinou je fajn, hníst těsto na chléb pro ty nej-
bližší nás naplňuje hrdostí.*

*Naučíme se vnímat dech svůj i ostatních, i malá zakaš-
lání, a dívat se navzájem do očí, abychom ochránili své
milované.*

Respektovat druhé a základní pravidla soužití.

Snad to tak bude. A možná ne.

Ale chci doufat, že vše je možné a že lze být lepší...

PS: Nevím, kdo je autor, ale mluví mi z duše ♥

Jitka Říhová

Jak je krásně u nás doma

Jak je krásně u nás doma si uvědomuji čím dál více. My místní to bereme jako samozřejmost, ale kdo k nám zavítá, ať už na návštěvu, nebo jen tak projíždí, nestačí se divit, co krásných míst se nachází v blízkosti naší obce. Jen těch rybníků co tu máme! Nedá se v nich sice koupat, což by mi zase až tak nevadilo, protože vodu (kromě té ve vaně) nemusím. V současné době, kdy máme nouzový stav a musíme dodržovat vládní opatření kvůli koronaviru, zbývá nám i více času vyjít si do přírody. Děláme s dětmi dlouhé procházky po okolí, chodíme přes pole vyjetými kolejemi od traktorů, plašíme srnky a užíváme si krásného jarního počasí.

Jako na šňůrce navlečené korálky jsou rybníky Podkostelní, Prostřední, Kopaniny a Stržák.

Nedávno jsme popojeli autem k Malé Kuši a obešli jsme Velkou Kuš. Na druhém konci tohoto rybníka se nachází přírodní rezervace, kde jsem byla poprvé. Nádherný kousek přírody s malými remízky, balvany, skupinkami stromů a bažinami. Z mělčiny na Kuši vyskakovali z vody kapři a leskli se ve slunci. Na rybníčku Nad Kuší zrovna přistály labutě. Byl nádherný den a děti ani nereptaly, že je bolí nohy. Odpočinek a svačina byly samozřejmostí. Rybník Velkou Kuš mám ráda, s pokorou se skláním nad jeho velikostí a majestátností.

K vodě nemáme daleko, žijeme u rybníka Pátek, který je také krásný, a to v každé roční době. Je to nebesák, a tak nehrozí z jeho strany žádná kalamita. Je to „živý“ rybník, jsou tu k vidění nejen kachny, ale i občas divoké husy nebo volavky a nedávno jej navštívily také labutě. Dlouho se ale nezdržely, po chvíli vzlétly a zamířily na Pravdu. Tam jsme je druhý den vystopovali s dětmi, ale k vodě jsme se raději nepřibližovali, labuť seděla na hnízdě a labuťák nevypadal moc kamarádsky. Na dalším rybníku, na Hůrce, jsme labutě sice neviděli, ale bývají tam také. Možná byly schované v rákosí. Dalším rybníkem, kam ráda jezdím, je Chvalov. Tam jsme se hodně jezdili koupat. Mojí srdeční záležitostí je hájovna u Chvalova. Léta tam jezdím ke kamarádce, která tu přes léto pobývá, čerpám tam pozitivní energii, i když je

v blízkosti hrobka. Působí to tam na mě jakýmsi uklidňujícím dojmem, ani to nedovedu pojmenovat. Je mi tam prostě moc dobře. I když teď kůrovcová kalamita udělala své a tam, kde byly krásné vzrostlé lesy, jsou teď holé kopce. Pozitivní je ale to, že po vytěžení napadeného dřeva už se začínají holiny zalesňovat. Zase snad bude líp a budeme si víc vážit toho, co máme. Prostě všechno zlé je vždy i pro něco dobré.

Když už ta situace s koronavirem musela nastat, je asi lepší, že to přišlo na jaře. Probouzí se příroda, sluníčko dodává pozitivní energii, jděte si ji do přírody načerpat! Preji všem dobrou mysl a hlavně pevné zdraví.

Text a foto Jaroslava Vodičková

Poupravená pravda není lež aneb MDŽ v Záboří s úsměvem

Francouzská divadelní hra „PRAVDA“ autora Floriana Zellerera v překladu Michala Zahálky, v podání Scény (stále) mladých při DS Čelakovský Strakonice pod režijním vedením Václava Slanaře, uvedla příjemný společenský večer, který pro ženy a dívky v rámci oslav Mezinárodního dne žen v sobotu 7. 3. 2020 připravila obec Záboří v sále Zábořské hospůdky.

Komické situace vzájemně se podvádějících dvou manželských párů nabízely mimo jiné i pikantnosti více než odhalených kotníčků, avšak v podání nadaných ochotníků nebyla ani pánská zadnice v tangách ničím pohoršující. Lhaní z ohleduplnosti se jak známo většinou dříve či později zvrtné, a tak o překvapující odhalení poupravených pravd na závěr nebyla nouze. Hlášky ze života, jež by se daly doslova do kamene tesat, byly zakomponované do zdařilé - byť jednoduché scény. Díky své nápadité variabilitě nevyžadovala žádné náročné stěhování kulis a prostoje v ději. Přes lechtivý nádech se bavila děvčata pod 18 i dámy 70 plus.

Jak je již v Zábořské hospůdce zvykem, od začátku až do úplného konce této akce obsluhovali přítomné ženy pohodově naladěni galantní elegáni, nechyběla půvabná květinová výzdoba stolů, občerstvení, víno či pivo dle přání, ani výborná večere (shodně se jistě, že pro každou ženu je taková asi každá, kterou připraví někdo jiný než ona) a káva se zákusky. K tanci i k poslechu provázela skupina CROSS oblíbenými hitovkami napříč mnohgeneračnímu vkusu. Kromě hezkého pocitu si každá z nás domů odnesla již tradiční dáreček, voňavou primulku.

Jitka Řířhová

Z činnosti TJ ZD Záboří

Jako blesk z čistého nebe i sport zasáhla pandemie způsobená virem Covid-19. Najednou se zastavily i všechny soutěže včetně těch, ve kterých působí zábořští sportovci, sezónu dokončili jen volejbalisté. Bohužel musela být odložena i valná hromada TJ, s největší pravděpodobností se uskuteční v září či říjnu. Doufejme, že se brzy opět bude bez omezení sportovat, přeji Vám přes léto hodně odpočinku a stále zdraví.

MG

Tradiční Silvestrovský pochod

Jsem to ale ostuda! Již působím v Záboří opravdu dost let, radši ani nezmiňovat kolik, ale ještě nikdy jsem se nezúčastnil žádného pochodu, kterých několik do roka pořádá turistický oddíl. Každoročně šlapu po Malé Fatře, Šumavě, občas i po jiných českých horách, ale se Zábořáky jsem „pěšmo“ ještě nevyrazil. Vždy mě lákalo zúčastnit se Silvestrovské túry, ale většinou jsem poslední den v roce trávil na šumavské Zlaté Studně. Jelikož to ale tentokrát na horách nevyšlo, tak jsem si řekl, že letos už opravdu vyrazit musím.

Silvestrovské ráno nás přivítalo na zimu až nevídaně vlídným počasím, a tak jsem osedlal svého „oře“ a vydal se do Záboří v sedle svého bicyklu. Říkal jsem si: „Kolik je podobných bláznů jako já, kteří místo polehávání u televize raději zdolají pěšky pár kilometrů?“

Nestačil jsem se ale divit, když na návsi už čekalo 20 zábořských turistů. A tak jsme v devět hodin mohli vyrazit směrem do cíle, který opravdu důvěrně znám ... do Blatné. Trošku nás všechny hned na úvod zklamala informace, že jedno z lákadel na trase, blatenský pivovar, pro nás nakonec z technických důvodů dveře neotevře. To zase tak nevadilo, neboť v kapsách většiny turistů byly schovány „butylky s ohnivou vodou“. Nikdo to ale s jejich konzumací nepřeháněl, vždyť nás čekalo ještě dost kilometrů a také vesměs bujaré večerní radovánky.

Ze Záboří naše kroky směřovaly do Lažánek, ptal jsem se i mých spolucestovatelů, jestli se k nám někdo z místních nepřipojí, ale byl jsem poučen, že „Lažánky přeci chodí až 1. ledna“. No aspoň jsem byl o něco chytrější a

to už jsme si to štrádovali směrem na Lhotku. Je to až neuvěřitelné, ale v této malinkaté od civilizace zastrčené vesnici jsem musel jen Svěrákovsky prohlásit... „Lhotka? Tak tam jsem taky ...nebyl.“ A to jsem nesčetněkrát těsně projížděl na kole směrem na Vrbno. Možná i nastalá situace bude opravdu nahrávat tomu, aby člověk místo cestování po všech čertech poznal i přírodu „za humny“.

Odtud už nebylo daleko do Blatné, kde jsme zakotvili na obědě v restauraci Beránek. Původně jsem si myslel, že Ti odolnější Zábořáci posilnění dobrým jídlem půjdou zpět pěšky, ale nakonec všichni zvolili pohodlnější způsob po čtyřech. Samozřejmě myšleno kolech, aby se nenašel nějaký uštěpačný hnidopich.

Při přání pevného zdraví a štěstí ještě nikdo netušil, jak tato slova budou už za pár dní aktuální. Věřím, že se k Zábořákům zase brzy při putování naší vlastní přidám.

Text a foto MG

Zvláštní volejbalová sezóna

Smutný to byl pohled na prázdná sportoviště! Volejbalistům stejně jako ostatním zábořským sportovcům se na jednu ze dne na den zastavily všechny soutěže. Tentokrát musíme opravdu zmínit, že to byla velká škoda. Muži se v té chvíli vyhřívali na historickém 2. místě v okresním přeboru a nedokončení sezóny by je tedy připravilo o velký úspěch. Po uklidnění situace se ale našťastí alespoň ve zkrácené podobě soutěž dohrála a zábořští volejbalisté toto své nejlepší umístění v soutěži udrželi.

V posledním kole OP mužů musely pomoci i ženy

Bohužel ženy svou soutěž nedokončily, což Žízaly určitě velmi mrzí, neboť i přes počáteční velké problémy se sestavou (v Záboří je asi největší koncentrace čerstvých maminek na družstvo v republice) se děvčatům začalo velmi dařit, v posledním odehraném kole získala skalp prvních tří týmů v soutěži a reálně se mohla poprat o 3. místo, což by byl pro Záboří nečekaný a obrovský úspěch.

Doufejme, že příští ročník proběhne normálně a Žízálám se bude dařit nejméně tak dobře, jako v roce letošním.

MG

Krádeže váziček a květin ze hřbitova

V poslední době se nám bohužel začaly množit stížnosti na krádeže váziček, ale i květin z hrobů na místním hřbitově. Toto jednání je odsouzeníhodné a nerozumím, z jakého důvodu má někdo potřebu si odnést květinu či vázičku ze hřbitova a pak si jí ještě doma vystavit?

Pokud se stížnosti budou i nadále množit, budeme muset na hřbitově přistoupit k zavedení bezpečnostních opatření.

Text Jitka Říhová, foto Ivan Říha

ZÁBOŘSKÁ SMEČ

29. 8. 2020 v 9.00

v Zábोří na hřišti za sportovní halou

Volejbalový turnaj smíšených družstev

*Občerstvení po celý den zajištěno!
Večer přátelské posezení!
Srdečně zvou pořadatelé!*

Významného výročí se dožívají

	Duben	Marie Kůrková	65 let
		Marie Farková	65 let
		Lubomír Šilhan	65 let
		Karel Hejna	60 let
	Květen	Marie Baštová	70 let
	Červen	Pavel Troníček	70 let
	Červenec	Linhart Bohumil	92 let
		Linhartová Růžena	90 let
		Frýda Miloslav	70 let
	Srpen	Klečka Jaroslav	75 let
		Hrubá Marie	70 let
		Hrba Karel	65 let
	Září	Říha Miloslav	85 let
		Klečková Jindřiška	75 let

Obec Zábोří přeje všem jubilantům pevné zdraví!

Noví zábořští občanci

Dne 21. 4. 2020 se narodil Veronice a Danielu Škodovým, Zábोří 108, syn Daniel.

Poprvé spatřil světlo světa také Antonín Brož, který se Ludmile a Danielu Brožovým, Zábोří 86, narodil 19. 5. 2020.

Popřejme tímto oběma chlapcům na jejich dlouhou cestu životem hlavně hodně zdraví a štěstí!

Opustili nás

Dne 9. 1. 2020 zemřela Ivana Česká, 29. 4. 2020 nás opustila ve věku 85 let Marie Marková.

Vzpomínáme!

Na celkových finančních nákladech tohoto vydání zábořského zpravodaje se podílela firma:

RUMPOLD-P s.r.o.
 Úslavská 27, 301 44 Pízeň
 Provozovna Sušice
 e-mail: susice@rumpold.cz
 www.rumpold.cz

Rumpold

KOMPLEXNÍ SLUŽBY V OBLASTI NAKLÁDÁNÍ S ODPADY
 SBĚR, SVOZ, TRÍDĚNÍ, ZPRACOVÁNÍ A ZNEŠKODŇOVÁNÍ ODPADŮ • VÝKUP DRUHOTNÝCH SUROVIN
 AUTODOPRAVA, KONTEJNEROVÁ PŘEPRAVA • PORADENSKÁ ČINNOST

středisko Sušice
 Nová 240, 342 01 Sušice
 Tel./Fax: 376 520 519
 Mobil: 606 732 244

středisko Klatovy
 Náměstí míru 65, 339 01 Klatovy
 Tel./Fax: 376 323 383
 Mobil: 725 571 851